

Podatki w Republice Czeskiej w czasie COVID-19

Michał Kozieł*

W ciągu ostatnich dwóch lat fraza „pandemia COVID-19” towarzyszyła nam na każdym kroku. Skutki wywołane przez środki, po jakie sięgnięto w walce z chorobą, ograniczają nas na każdym kroku. Jednym ze sposobów, w jaki ustawodawca oraz władza wykonawcza mogły pomóc obywatelom Republiki Czeskiej w tym okresie, było wprowadzenie ulg i zmian w podatkach. Narzędzia te wykorzystano na szeroką skalę, a zatem podczas pandemii COVID-19 w Republice Czeskiej dynamicznie zmieniały się przepisy podatkowe. W artykule omówiono wpływ pandemii COVID-19 na prawo podatkowe w Republice Czeskiej. Jego celem jest przedstawienie zarówno wprowadzonych zmian, jak i tych, które będą wciąż następować w prawie podatkowym w związku z pandemią COVID-19, a także ocena tych zmian pod względem ich skuteczności, efektywności i zapotrzebowania na nie.

Badania zaprezentowane w artykule były realizowane przy wsparciu finansowym otrzymanym w ramach grantu SGS objętego projektem VŠB-Politechniki nr SP2021/74 „Minimalizacja ryzyka związanego z dostawą towarów w świetle korzystania z Międzynarodowych Reguł Handlu 2020 r.”

Słowa kluczowe: prawo podatkowe, pandemia COVID-19, zmiany

JEL Classification: K34, H25, H71

* Dr, adiunkt • VŠB-Politechnika Ostrawska (Republika Czeska) • ✉ michal.koziel@vsb.cz • ORCID: 0000-0001-8561-0358

Wprowadzenie

Pandemia COVID-19 w bezprecedensowy sposób odbiła się na każdym obszarze naszego życia. Nie inaczej sprawy się mają również w przypadku prawa podatkowego, jako że pod wieloma względami ta wyjątkowa sytuacja zaczęła oddziaływać na to główne źródło dochodu budżetu publicznego. Poprzez zmiany w prawie podatkowym rząd Republiki Czeskiej zaczął w pełni realizować własną politykę i pod pretekstem niesienia pomocy przedsiębiorcom oraz przeciętnym obywatelom w trudnych czasach kryzysu pandemicznego wprowadzał jeden pakiet środków i ulg za dru-

gim. W rezultacie z jednej strony przedsiębiorcy (i nie tylko) otrzymali wsparcie, co pomogło wielu z nich przezwyciężyć trudności. Z drugiej strony środki te doprowadziły do powstania niewyobrażalnych deficytów i bezprecedensowego wzrostu długu publicznego.

Zmiany podatkowe w Republice Czeskiej w okresie pandemii COVID-19 można rozpatrywać na kilku poziomach. Po pierwsze należy wziąć pod uwagę długoterminowe zmiany w prawie podatkowym, które nie były bezpośrednio związane z pandemią COVID-19. Pandemia albo przyspieszyła wprowadzenie tych zmian, albo nie miała z nimi żadnego związku. Po drugie należy ko-

niecznie przeanalizować zasady przyjęte wkrótce po pierwszej nieoczekiwanej fali pandemii. Chodzi tu przede wszystkim o przepisy organizacyjne w obrębie systemu organów finansowych. Powinny one doprowadzić do sytuacji, w której podmioty podatkowe, które nie z własnej winy znalazły się w trudnej sytuacji, nie są karane przez państwo za niepodjęcie działań bądź opóźnienia w płatnościach zobowiązań podatkowych. Po trzecie można mówić o systemowych zmianach w przepisach, które zostały przyjęte bezpośrednio z powodu pandemii COVID-19 w celu na przykład rozpowszechnienia elektronicznej administracji finansowej lub wprowadzenia nadzwyczajnych środków mających zastosowanie w okresach podatkowych w latach 2020–2021. I wreszcie zaszły także zmiany, które na pierwszy rzut oka mogą wydawać się niepowiązane bezpośrednio z prawem podatkowym, ale w dłuższej perspektywie stanowić będą podstawowy impuls do zmian w istniejących przepisach podatkowych w przyszłości.

Artykuł ten omawia wpływ pandemii COVID-19 na prawo podatkowe w Republice Czeskiej. Przedstawia nie tylko zmiany, które zaszły w czeskim prawie podatkowym w okresie pandemii, ale też dokonuje oceny tych zmian oraz próby umiejscowienia ich w kontekście obecnej sytuacji w Republice Czeskiej. Jego celem jest przedstawienie zarówno wprowadzonych zmian, jak i tych, które będą wciąż następować w prawie podatkowym w związku z pandemią COVID-19, a także ocena tych zmian pod względem ich skuteczności, efektywności i zapotrzebowania na nie. To znaczy, czy zmiany te mają na celu zmniejszenie negatywnych skutków pandemii, czy też zostały jedynie osadzone w kontekście pandemii COVID-19, mimo że nie mają z nią nic wspólnego.

Przegląd literatury

Dostępność fachowej literatury naukowej na ten temat jest minimalna. W ogóle nie ma publikacji książkowych, ponieważ autorzy nie zdołali jeszcze zareagować na obecną sytuację, co jest logiczne, jako że monografie nie powstają na przestrze-

ni tygodni ani miesięcy. Ponadto wystąpił jeden problem techniczny. Jednym z efektów pandemii COVID-19 na świecie jest deficyt papieru, co oznacza, że wydawcy nie mają obecnie na czym drukować. Z tego powodu publikacje w czasopiśmie oraz materiały konferencyjne są ciekawsze. Radvan i Svobodová (2021) szczegółowo omówili zmiany merytoryczne oraz procesowe, które wprowadzono w związku z pandemią COVID-19 w czeskim prawie podatkowym. Boháč (2020) częściowo opisuje zagadnienie premii wyrównawczych, z kolei Karfíková (2020) analizuje rolę czeskich regulacji podatkowych odnoszących się do przedsiębiorców po ogłoszeniu stanu nadzwyczajnego po 12 marca 2020 r. Semerád, Radvan i Semerádová (2021) poruszają interesującą tematykę oszustw podatkowych w usługach zakwaterowania w trakcie pandemii COVID-19. Bardzo ogólnie o prawie podatkowym mówią Hrubá Smržová, Mrkývka i in. (2020). Pelc (2021) natomiast omawia zmiany w podatkach dochodowych w swoim komentarzu do ustawy o podatku dochodowym, a Lichnovský i in. (2021) opisują zmiany w procedurach podatkowych. Hrabětová (2016) zaś szczegółowo komentuje elektroniczne dokumenty sprzedażowe.

Inspiracji możemy także szukać w zagranicznych czasopiśmie naukowych, zwłaszcza polskich, prezentujących wiele rozwiązań, które mogłyby zainteresować także czeskiego prawodawcę. Etel wymienia, czego brakowało w ordynacji podatkowej w kontekście pandemii w Polsce (Etel, 2020) oraz jakie problemy stoją przed przedsiębiorcami korzystającymi z różnych świadczeń przy płaceniu podatków w okresie pandemii (Etel, 2021). Z kolei Dowgier w ciekawy sposób opisuje, jak płacić podatki oraz wnosić opłaty podczas pandemii COVID-19 w Polsce, a także omawia przepisy podatkowe przyjęte w tym kraju w celu zwalczania jej skutków (Dowgier, 2020; 2021).

Źródła, z jakich skorzystano przy opracowywaniu niniejszego artykułu, to najczęściej bezpośrednio brzmienie tekstów legislacyjnych, a mianowicie projektów ustaw, zatwierdzonych nowelizacji przepisów, obecnie obowiązującego prawa, jak również wewnętrznych regulacji organów admini-

stracji finansowej oraz innych norm organizacyjnych. Ponadto autor opiera się na uzasadnieniach tych przepisów nowelizacyjnych, jak również analizach poszczególnych ministerstw oraz decyzjach Ministra Finansów.

Metody badawcze

Źródłem danych potrzebnych do przeanalizowania zmian wprowadzonych w czeskim prawie podatkowym są przede wszystkim przepisy prawa pierwotnego przyjęte przez władze Republiki Czeskiej, a w szczególności regulacje lub środki zastosowane w sytuacjach nadzwyczajnych. Przepisy wewnętrzne oraz zalecenia wydane przez Ministerstwo Finansów również stanowią kluczowe źródło informacji, ponieważ dzięki nim Ministerstwo Finansów mogło sprawnie reagować na dynamicznie zmieniającą się sytuację w trakcie pandemii COVID-19. Te najważniejsze źródła zostały szczegółowo przeanalizowane w nawiązaniu do celów niniejszego artykułu. Wykorzystano metody badawcze polegające na ocenie danych pierwotnych i wtórnych, indukcji oraz dedukcji, a także analizie i syntezie. W niektórych częściach zastosowano także metodę porównawczą.

Wyniki badań i ich ocena

Jak wspomniano, podobnie jak w przypadku różnych sektorów gospodarki, pandemia COVID-19 stanowiła prawdziwy test dla prawa podatkowego – a w zasadzie nadal stanowi. W momencie powstawania artykułu, liczba zakażonych osób w Republice Czeskiej ponownie wzrasta. Obecnie czerpiemy korzyści z doświadczeń zdobytych podczas pierwszej, drugiej i trzeciej fali pandemii, ale może to się bardzo szybko zmienić, jak pokazał marzec i kwiecień 2020 r., kiedy to w krytycznych momentach środki nadzwyczajne wprowadzono codziennie. Należy zauważyć, że większość zmian w prawie podatkowym przyjęto w celu uproszczenia sytuacji podatników. I jest to zasadniczo część wspólna wszystkich wdrożonych zmian, zarówno

o charakterze materialnym, procesowym, jak i organizacyjnym.

Wiele zmian, szczególnie o charakterze tymczasowym, w czeskim prawie podatkowym wprowadzono w związku z obowiązywaniem stanu nadzwyczajnego od 12.03.2020 r. do 17.05.2020 r. oraz od 05.10.2020 r. do 11.04.2021 r. Władze publiczne na kilka sposobów zareagowały na pandemię. Przepisy wprowadzane przez rząd oraz poszczególne ministerstwa i ministrów wydawały się najskuteczniejsze. Nie musiały przechodzić przez procedurę legislacyjną, dzięki czemu można było wydawać je bardzo szybko i sprawnie. Tego typu procedowanie było wykorzystywane głównie w ramach prawa podatkowego. Tak zwana *Lex Covid*, tj. Ustawa nr 191/2020 Sb. w sprawie niektórych środków mających na celu ograniczenie skutków epidemii koronawirusa SARS-CoV-2; osób uczestniczących w postępowaniach sądowych, ofiar, ofiar przestępstw oraz osób prawnych; a także ustawy o niewypłacalności i Kodeksu postępowania cywilnego, weszła w życie 17.04.2020 r. Podobna sytuacja miała miejsce w 2021 r. w czasie kulminacji drugiej fali, kiedy to 26 lutego 2021 r. przyjęto Ustawę nr 94/2021 Sb. w sprawie środków nadzwyczajnych stosowanych w związku z epidemią COVID-19 i w sprawie zmiany niektórych powiązanych ustaw. Dopiero wówczas rząd oraz władze ustawodawcze bezpośrednio lub pośrednio wsparły przedsiębiorców i pracowników w celu ograniczenia skutków pandemii COVID-19.

Ponieważ prowadzimy rozważania na gruncie prawa podatkowego, zgodnie z art. 11 ust. 5 Karty podstawowych praw i wolności, podatki oraz opłaty mogą być nakładane wyłącznie w drodze ustawy, tak więc zmiany te musiały zostać wprowadzone do czeskiego kodeksu prawnego na drodze ustawowej (Hrubá Smržová, Mrkývka i in., 2020). Jednocześnie przyjęto pewne systemowe zmiany w prawie podatkowym, takie jak zniesienie płacy superbrutto oraz niektórych podatków. Wartością dodaną tych procesów jest postęp w cyfryzacji w dziedzinie opodatkowania.

Natychmiastowe zmiany w prawie podatkowym w związku z pandemią polegające na interpretowaniu przepisów na korzyść podatników

W obliczu dynamicznego rozwoju sytuacji pandemicznej należało reagować równie dynamicznie. Rząd postawił na opcję masowego umorzenia zobowiązań podatkowych w drodze decyzji Ministra Finansów (Lichnovský i in., 2021). Pierwszą kluczową decyzję Minister Finansów podjął 16 marca 2020 r., a dotyczyła ona umorzenia pobocznych obciążeń podatkowych (np. odsetek za zwłokę) oraz opłat administracyjnych w związku z wystąpieniem sytuacji nadzwyczajnej. Wynikiem tej decyzji były masowe zwolnienia z opłat podatkowych i administracyjnych, zarówno ze względu na mniejszą częstotliwość wizyt w urzędzie skarbowym, jak również na ograniczoną zdolność podatników do pozyskania niezbędnych dokumentów podczas lockdownu lub niemożność wypełnienia swoich zobowiązań z powodu choroby bądź nałożonej kwarantanny.

Następnie Minister Finansów podjął wiele decyzji wprowadzających umorzenia zobowiązań podatkowych oraz opłat pobocznych i administracyjnych, takich jak zwolnienie z podatku VAT za bezpłatną dostawę zestawów testów na obecność wirusa SARS-CoV-2, narzędzi diagnostycznych, przyrządów pomiarowych, maseczek, masek gazowych oraz różnorodnego sprzętu ochronnego, a także grzywnien za opóźnienia w składaniu deklaracji podatkowych i odsetek za zwłokę w przypadku podatku dochodowego lub podatku od nabycia nieruchomości (Karfíková, 2020). W związku z tym władza wykonawcza sięgnęła po sprawne rozwiązanie problemu, w sytuacji gdy wprowadzenie takich zmian szybko w drodze nowelizacji przepisów nie byłoby korzystne. Ostatecznie uchwalenie przepisów prawa wymaga przynajmniej minimum debaty społecznej w temacie wprowadzanych zmian. Wobec tego masowe umorzenia zobowiązań podatkowych wydawały się idealnym

sposobem na to, by zapobiec ewentualnemu przeciążeniu administracji finansowej w przyszłości w wyniku dużej liczby naruszeń przepisów podatkowych przez podatników, w związku z ograniczeniami wprowadzonymi w stanie wyjątkowym. Ponadto należy pochwalić władze wykonawcze za to, że decyzje w sprawie masowych umorzeń podatkowych zostały podjęte z wyprzedzeniem. Na przykład płatnicy podatku dochodowego zyskali pewność, że do 18 sierpnia 2020 r. nie zostaną na nich nałożone żadne sankcje za przekroczenie terminu złożenia deklaracji podatkowej (Radvan, Svobodová, 2021).

W trakcie drugiej fali pandemii, która uderzyła w Republikę Czeską jesienią 2020 r., Ministerstwo Finansów nie umarzało już podatków oraz obciążeń pobocznych na tak masową skalę. Te decyzje dotyczyły określonych grup podmiotów, na które środki te miały największy wpływ (zazwyczaj restauracji, barów, klubów muzycznych, targów handlowych, ogrodów zoologicznych, muzeów, zamków itp.). Następnie pulę rozwiązań uzupełniono także o sprzedaż detaliczną, sprzedaż i świadczenie usług w zakładach, a także zwolnienie z podatku VAT zestawów testowych COVID-19 i szczepionek.

Na początku 2021 r. ponownie odstąpiono od poboru podatku od ogółu, tym razem podatku drogowego, który opłaca się do 1 lutego za poprzedni rok – termin został przedłużony do 1 kwietnia 2021 r. Następnie odstąpiono od poboru podatku dochodowego od podatników, na których w okresie stanu wyjątkowego nałożono obowiązki związane z pracą lub pomocą w pracy w ramach rządowych środków antykryzysowych. Szczególnie dotyczyło to sektora opieki zdrowotnej, gdzie przez jakiś czas mierzono się z bezprecedensową presją ze strony służby zdrowia oraz obowiązkiem pracy nałożonym na studentów medycyny. Ogólnie rzecz ujmując, trend zapoczątkowany w 2021 r. utrzymywał się, a Minister Finansów z rozmysłem umarzał zobowiązania podatkowe i poboczne oraz opłaty administracyjne w obszarach, które miały kluczowe znaczenie dla walki z pandemią lub w przypadku osób, które mogłyby w jakiś sposób odczuć ograniczenia w związku z pandemią lub zastoso-

wanymi środkami zaradczymi, szczególnie finansowo. Te decyzje o wprowadzeniu zbiorowych ulg podatkowych w pewnym stopniu, zwłaszcza w pierwszej fazie pandemii, służyły swoim celom, ponieważ zniwelowały negatywne skutki pandemii dla podatników, którzy z obiektywnych powodów nie mogli wywiązywać się z tych zobowiązań. Jednocześnie nasuwa się pytanie, czy nawet po tak długim okresie od początku pandemii Minister Finansów powinien nadal stosować tę metodę. A to dlatego, że ze względu na swój rozmach i zakres ma ona znaczący wpływ na zobowiązania podatkowe podatników w Republice Czeskiej. Należy jednak pamiętać, że jest to wciąż jedynie przejaw władzy wykonawczej. Choć prawdą jest, że Minister Finansów był upoważniony do podjęcia tych decyzji na mocy prawa, a ponadto ich treść przemawiała na korzyść podatników, a nie na ich szkodę, a zatem można stwierdzić, że również te rozwiązania przeszłyby test konstytucyjności. Można sobie natomiast wyobrazić, że granice masowych ulg podatkowych oraz w zakresie obciążeń pobocznych mogłyby być bardziej szczegółowo określone w prawie. Od początku pandemii było na to bardzo dużo czasu.

Zmiany w przepisach podatkowych związane z pandemią

W związku z wybuchem pandemii SARS-CoV-2 do czeskiego systemu prawnego wprowadzono istotne zmiany na poziomie prawa materialnego na mocy Ustawy nr 299/2020 Sb. nowelizującej niektóre przepisy podatkowe w związku z wystąpieniem epidemii koronawirusa SARS-CoV-2 oraz ustawę nr 159/2020 Sb. w sprawie premii wyrównawczej w związku z zastosowaniem środków kryzysowych w następstwie wystąpienia epidemii koronawirusa SARS-CoV-2, z późn. zm. Ustawa ta znoveelizowała następujące akty prawne:

- Ustawę nr 338/1992 Sb. w sprawie podatku od nieruchomości, ze zm.,
- Ustawę nr 586/992 Sb. o podatkach dochodowych, ze zm.,

- Ustawę nr 16/1993 Sb. o podatkach drogowych, ze zm.,
- Ustawę nr 353/2003 Sb. o podatkach akcyzowych, ze zm.,
- Ustawę nr 235/2004 Sb. w sprawie podatku od wartości dodanej, ze zm.,
- Ustawę nr 164/2013 Sb. w sprawie współpracy międzynarodowej w zakresie administracji podatkowej i nowelizacji innych powiązanych ustaw, z późn. zm.

W przypadku podatku od nieruchomości dotyczy to stworzenia możliwości wprowadzenia zwolnienia z podatku od nieruchomości przez gminy z powodu zaistnienia sytuacji nadzwyczajnej. W zakresie podatku dochodowego od osób prawnych umożliwiono odliczenie od podstawy opodatkowania prawnie ustalonej straty podatkowej lub jej części między innymi w dwóch okresach podatkowych bezpośrednio poprzedzających dany okres podatkowy lub okres, za który złożone zostało zeznanie podatkowe, a w odniesieniu do którego ustala się stratę podatkową, lub w pięciu okresach podatkowych bezpośrednio następujących po okresie, dla którego ustala się stratę podatkową, co może pomóc przezwyciężyć trudności w tym niekorzystnym okresie (Pelc, 2021). Znacząco obniżono stawki podatku drogowego we wszystkich kategoriach pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony (Radvan, Svobodová, 2021). W przypadku podatków akcyzowych skrócono okres oczekiwania na zwrot środków zapłaconych za podatek akcyzowy od tzw. zielonego diesla. W zakresie podatku VAT, w czasie, gdy usługi zakwaterowania (Semerád, Radvan, Semerádová, 2021), wydarzenia kulturalne i sportowe oraz usługi sportowe najbardziej odczuwały skutki obowiązywania restrykcji wprowadzonych w związku z pandemią COVID-19, była stosowana wobec tych sektorów usługowych obniżona stawka w wysokości 10%.

Ogólnie biorąc, zmiany wprowadzone w okresie pandemii można ocenić jako pozytywne, choć nasuwa się pytanie, dlaczego miały jedynie wybiórczy zakres. Pandemia COVID-19 odbiła się na niemal każdym aspekcie naszego życia. Niektó-

rzy odczuli to bardziej, a inni oczywiście mniej. W istocie część podmiotów odnotowała w tym okresie nawet wzrost – jak choćby usługi transportowe, sklepy internetowe, usługi streamingowe itp. Należy jednak docenić, że przynajmniej wprowadzono jakieś zmiany.

Jeżeli weźmiemy pod lupę nowelizacje przepisów dotyczących zasad postępowania podatkowego, to w tym obszarze przyjęto fundamentalną poprawkę do ordynacji podatkowej w formie ustawy nr 283/2020 Sb. Ustawa ta nowelizuje Ustawę nr 280/2009 Sb., ordynacja podatkowa, z póź. zm., oraz inne powiązane ustawy. Pytanie brzmi, w jakim stopniu zmiany zostały wprowadzone w związku z pandemią COVID-19, ponieważ w uzasadnieniu do tej ustawy nie wspomina się o pandemii. A jednocześnie w uzasadnieniach do przepisów wprowadzonych w związku z COVID-19 znajduje się wzmianka dokładnie o tym fakcie. Jest to jednak kluczowa nowelizacja, która wspiera cyfryzację, upraszczanie procedur kontrolnych i wprowadza zmiany do systemu sankcji, a także odwołuje się do szczegółowych aspektów odliczeń podatkowych, czyli niezwykle istotnego zagadnienia w dobie pandemii. Cyfryzacja systemu administracji podatkowej jest jednym z priorytetów państwa. Przekazywanie informacji pomiędzy podmiotami podatkowymi a administracją podatkową w formie elektronicznej ma tu fundamentalne znaczenie.

Już 1 lipca 2009 r. w Republice Czeskiej wprowadzono elektroniczne skrzynki pocztowe na mocy Ustawy nr 300/2008 Sb. o działaniach elektronicznych oraz autoryzowanej konwersji. Jest to specjalna elektroniczna skrzynka pocztowa utworzona w celu przekazywania dokumentów elektronicznych pomiędzy organami publicznymi a osobami fizycznymi, osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą oraz osobami prawnymi (Macková, 2009). Od 1 stycznia 2010 r. osoby fizyczne i prawne mogą korzystać z elektronicznych skrzynek pocztowych w celu przekazywania sobie nawzajem dokumentów elektronicznych. Kluczowe jest to, że w przypadku korzystania z elektronicznych skrzynek pocztowych również mamy do czynienia z prawidłowym dostarczeniem oraz fikcją doręczenia. Efektem było przyspieszenie

komunikacji pomiędzy władzami publicznymi a podmiotami podatkowymi. Jednocześnie, gdy dokument jest przesyłany przez podatnika za pośrednictwem tej skrzynki, taka czynność wywołuje taki sam skutek jak czynność polegająca na sporządzeniu dokumentu na piśmie i podpisaniu go.

Krąg podmiotów, które musiały obowiązkowo zaopatrzyć się w elektroniczne skrzynki pocztowe był stopniowo rozszerzany do obecnego stanu, w którym jak dotąd każdy podmiot prawny ustanowiony przez prawo, podmiot prawny zarejestrowany w rejestrze handlowym czy też jednostka organizacyjna zagranicznego podmiotu prawnego zarejestrowanego w rejestrze handlowym musi posiadać taką skrzynkę. Ponadto z tego rozwiązania muszą także korzystać adwokaci, rewidenci, doradcy podatkowi, syndycy masy upadłościowej, biegli, sądowi tłumacze ustni i pisemni, a wreszcie także oczywiście władze publiczne. Ministerstwo bezpłatnie zakłada elektroniczną skrzynkę pocztową również innym podmiotom na ich żądanie. Jest to zatem dla tych podmiotów kwestia wyboru. W przyszłości przewiduje się, że obowiązek posiadania elektronicznych skrzynek pocztowych zostanie nałożony na wszystkich przedsiębiorców.

Powróćmy teraz do kwestii komunikacji elektronicznej z administracją podatkową. Ponieważ duża część podmiotów podatkowych nie jest zobowiązana do posiadania elektronicznej skrzynki pocztowej, komunikacja z nimi odbywa się w tradycyjny sposób poprzez dostarczanie dokumentów w formie drukowanej. I właśnie w tym przypadku nowelizacja ordynacji podatkowej, która wprowadza zmiany w zakresie skrzynki danych dla informacji podatkowych (Lichnovský i in., 2021), powinna odgrywać ważną rolę. Wcześniej taka podatkowa skrzynka danych była głównie wykorzystywana do przeglądania akt przechowywanych przez administrację podatkową. Obecnie podatkowa skrzynka danych powinna także służyć do komunikacji pomiędzy administracją podatkową a podmiotem podatkowym. Po wprowadzeniu chronionych danych logowania podmiot podatkowy może na przykład złożyć wnioski do administracji podatkowej, którego formularz będzie wstępnie wypełniony. Oczywiście na razie

założenie podatkowej skrzynki danych pozostaje nieobowiązkowe, a więc pytanie brzmi, w jakim stopniu podmioty będą skłonne korzystać z tej metody komunikacji. Wcześniej podatkowa skrzynka danych była głównie wykorzystywana przez profesjonalne biura doradztwa podatkowego lub duże przedsiębiorstwa, które również musiały posiadać elektroniczną skrzynkę pocztową. Można jednak ocenić to jako krok we właściwym kierunku. Może tu pomóc motywowanie podmiotów podatkowych do korzystania ze skrzynki danych; na przykład termin składania deklaracji podatkowej zostanie przedłużony o miesiąc dla tych, którzy korzystają z tej metody komunikacji.

Inne istotne zmiany można zaobserwować w zakresie procedur kontrolnych (Lichnovský i in., 2021). Nowo wprowadzone zmiany mają na celu przyspieszenie i usprawnienie kontroli podatkowych oraz procedur, których celem jest rozstrzygnięcie wątpliwości. Wystąpienie pandemii COVID-19 nie jest zatem już dłużej bezpośrednim powodem dla ich wprowadzenia, lecz skutki tych zmian na pewno będą widoczne również w przyszłości. Nie ma obowiązku omawiania sprawozdania z przebiegu kontroli podatkowej przed jej zakończeniem w formie spotkania osobistego z podatnikiem, które, zwłaszcza w czasie epidemii COVID-19, znacząco wydłuża czas trwania kontroli podatkowej. Jednocześnie był to jeden z niewielu sposobów, w jaki administracja podatkowa mogła osobiście skonfrontować punkty sporne dotyczące wniosków płynących z kontroli podatkowej z kontrolowanym podmiotem i spróbować zapobiec związanym z nimi negatywnymi konsekwencjami. Oczywiście podmiot podatkowy nadal może jeszcze przed zakończeniem kontroli podatkowej odnieść się do jej wyników, ale moim zdaniem należy utrzymać formę osobistego kontaktu z administracją.

Można także pozytywnie ocenić wprowadzenie możliwości zwrotu części odliczenia VAT przed zakończeniem wszelkich procedur kontrolnych, w odniesieniu do którego nie ma wątpliwości. Pomoże to podmiotom podatkowym w zakresie problemu przepływu środków pieniężnych, ponieważ państwo nie będzie wstrzymywać środków przez niezasadnie długi czas.

Podczas gdy zmiany w poszczególnych przepisach podatkowych były ściśle związane z pandemią COVID-19, bezpośrednie powiązanie ze zmianami w ordynacji podatkowej nie zawsze jest oczywiste. Mimo to możemy dostrzec ich pozytywne skutki. Istotne jest jednak to, by stwierdzić, że znaczna część zmian lub pomocy dla podmiotów podatkowych miała charakter tymczasowy i została zrealizowana lub jest realizowana w drodze wyżej wymienionych decyzji Ministra Finansów. Jednakże inne zmiany wprowadzone w ramach nowelizacji ordynacji podatkowej są niezbędne dla procedur podatkowych jako takich, a ich skutki będą dostrzegalne dopiero w przyszłości.

Bezpośrednie i pośrednie wsparcie dla pracowników i przedsiębiorców

Niniejsza część artykułu nie jest bezpośrednio poświęcona zmianom w istniejących przepisach podatkowych, lecz narzędziom, które zostały wprowadzone do prawa podatkowego w celu wywołania bezpośredniej poprawy sytuacji podmiotów podatkowych oraz ograniczenia negatywnych skutków pandemii COVID-19.

Samodzielnym rozdziałem jest premia wyrównawcza – premia podatkowa mająca na celu zadośćuczynić za pewne skutki gospodarcze związane z zagrożeniami dla zdrowia, jakie wiążą się z wykryciem koronawirusa SARS-CoV-2, lub zastosowaniem środków antykryzysowych w związku z wystąpieniem tego zagrożenia (Boháč, 2020). Stanowi ona bezpośrednie wsparcie dla osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, partnerów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z maksymalnie dwoma członkami oraz osób wykonujących pracę na podstawie umowy o pracę wykraczającą poza stosunek pracy. Ujmując to w prostych słowach, każdy, kto ze względu na zagrożenie dla zdrowia lub wprowadzone środki antykryzysowe nie mógł prowadzić swojej działalności w normalny sposób, może złożyć wniosek o wypłacenie takiej nadzwyczajnej premii w wysokości 500 CZK lub 350 CZK za każ-

dy dzień od 12 marca 2020 r. do 8 czerwca 2020 r. (Karfíková, 2020) lub, jeśli rząd tak przewiduje w drodze rozporządzenia, w okresie od 9 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

Z wystąpieniem drugiej fali pandemii w Republice Czeskiej wiązało się przyznanie drugiej tury premii wyrównawczych. Znowu było to 500 CZK dziennie, tym razem od 4 października 2020 r. do 4 listopada 2020 r., a jeśli obowiązywanie stanu nadzwyczajnego miało się przedłużyć, to do momentu zakończenia jego obowiązywania. Następnie w okresie od 1 lutego 2021 r. do 31 marca 2021 r. wprowadzono trzecią turę wypłat premii wyrównawczych za 2021 r. w wysokości 1 000 CZK dziennie. Rząd był także upoważniony do wprowadzenia kolejnego okresu objętego premią – od 1 kwietnia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r., a wypłaty przedłużono do końca maja 2021 r.

Rozliczenie premii wyrównawczych jest bardzo proste i szybkie z administracyjnego punktu widzenia. Wystarczy wypełnić formularz online, który można wysłać drogą elektroniczną do urzędu skarbowego (Karfíková, 2020). Jednak wielu ludzi nie zdaje sobie sprawy, że mimo iż proces jest tak uproszczony, konieczne jest spełnienie podstawowego warunku, a mianowicie premia przysługuje, jeśli pandemia COVID-19 w jakiś sposób wpłynęła na ich życie i uniemożliwiła im prowadzenie działalności tak jak zwykle. Ponieważ jest to podatek, to oczywiście podlega kontroli w taki sam sposób, jak każdy inny podatek. Obecnie bowiem organy podatkowe prowadzą szeroko zakrojone kontrole w zakresie zasadności wniosków o wypłatę premii wyrównawczych, a osoby, które wnioskowały o tę premię bezzasadnie, muszą oczywiście ją zwrócić, a ponadto zmierzyć się z innymi konsekwencjami w postaci sankcji.

Jeśli spojrzymy na podatki w szerszym kontekście (Hrubá Smržová, Mrkývka i in., 2020), jako wszelkiego rodzaju obowiązkowe płatności wpływające do budżetu publicznego, wówczas kategoria ta obejmuje również składki na ubezpieczenie zdrowotne i społeczne. Ustawodawca podjął bardzo przychylne działania w tym obszarze za pomocą dwóch ustaw, a mianowicie Ustawy nr 134/2020 Sb. nowelizującej ustawę nr 592/1992 Sb. w spra-

wie powszechnych składek na ubezpieczenie zdrowotne, z późn. zm., oraz Ustawy nr 136/2020 Sb. w sprawie niektórych modyfikacji w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne oraz składek na państwową politykę zatrudnienia i ubezpieczenie emerytalne w związku z nadzwyczajnymi środkami zastosowanymi w czasie epidemii w 2020 r., co pozwoliło osobom prowadzącym jednoosobową działalność gospodarczą od marca 2020 r. do sierpnia 2020 r. nie płacić zaliczek na składki z tytułu publicznego ubezpieczenia zdrowotnego oraz składek na ubezpieczenie emerytalne i składek przeznaczonych na realizację państwowej polityki zatrudnienia. Nie były to małe kwoty. Minimalna składka z tytułu publicznego ubezpieczenia zdrowotnego została ustalona na 2352 CZK, a minimalna składka z tytułu ubezpieczenia emerytalnego oraz składka na państwową politykę zatrudnienia – na 2544 CZK. Łącznie przedsiębiorcy mogli by zaoszczędzić do 29 376 CZK. Na pracowników, którzy otrzymali znaczny wzrost płac, miało też wpływ zniesienie płacy superbrutto.

Do 31 grudnia 2020 r. podatek dochodowy od osób fizycznych obliczano w taki sposób, że w podstawie tego podatku uwzględniano składki na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne. Podstawa służąca do obliczania podatku dochodowego została zatem sztucznie podniesiona o 34%, co przy niezmienionej stawce podatku automatycznie zwiększało zobowiązania podatkowe. Jednakże od 1 stycznia 2021 r. zaszły zmiany i podstawa opodatkowania jest równa płacy brutto pracownika, a zatem kwota podatku jest niższa, a dochód netto wyższy. Ponadto przysługująca każdemu podatnikowi ulga podatkowa również wzrosła z 24 840 CZK do 27 840 CZK rocznie w 2021 r., a nawet do 30 840 CZK rocznie od 2022 r.

Aby przedstawić kompletną listę rozwiązań, nie wolno nam zapomnieć o zniesieniu od 26 września 2020 r. podatku od nabycia nieruchomości głównie ze względu na uproszczenie systemu podatkowego, który stał się bardziej przejrzysty (Radvan, Svobodová, 2021). Chociaż zmiana ta wprawiła niektórych w zakłopotanie, należy ją ocenić absolutnie pozytywnie, jako że z samym podatkiem wiązało się więcej negatywów niż pozytywów.

Mimo że wszystkie te zmiany wprowadzono, by pomóc podatnikom, nie możemy się wyzbyć wrażenia, że najgorsze dopiero przed nami. Wystarczy spojrzeć na fakt, że zmiany te doprowadziły do bezprecedensowego wzrostu długu publicznego oraz do pięciokrotnego zwiększenia deficytu budżetowego państwa. Wobec tego logicznym się wydaje, że w przyszłości odczuwalne będą naciski na rządy państw ze strony Unii Europejskiej, ale i głównie z uwagi na ustawodawstwo krajowe, w szczególności Ustawę nr 23/2017 Sb. w sprawie zasad odpowiedzialności budżetowej, z póź. zm., zmierzające do konsolidacji finansów publicznych (Kozieł, 2017). Oznacza to, że konieczne będzie albo obniżenie wydatków publicznych, albo zdobycie większych dochodów budżetowych. Dochody podatkowe stanowią oczywiście znaczną część tych dochodów budżetowych i prawdopodobnie zostaną zwiększone jeszcze bardziej.

Podczas pandemii COVID-19 zaszły bardzo szeroko zakrojone zmiany w prawie podatkowym. Wiele z nich miało charakter wyłącznie tymczasowy, ale wprowadzono także poważne zmiany, których konsekwencje będziemy nadal odczuwać w przyszłości. I nawet teraz można zakładać, że w Republice Czeskiej nastąpią kolejne nieuniknione zmiany, które od kilku lat były odkładane na później, takie jak reforma systemu emerytalnego lub ustanowienie nowych przepisów w zakresie podatku dochodowego. Oprócz wymienionych zaszły również inne fragmentaryczne zmiany w prawie podatkowym, o których dotychczas nie wspominaliśmy. Na przykład podniesienie kwoty odliczenia od podstawy opodatkowania przysługującego osobom fizycznym i prawnym w przypadku darowizny na wsparcie działań w sferze użyteczności publicznej. Jednakże skutki tej zmiany nie będą tak znaczące.

Inne zmiany wprowadzone podczas pandemii COVID-19

Jednym z interesujących rozwiązań dla osób prowadzących jednoosobową działalność, wprowadzonych podczas pandemii COVID-19, jest niewąt-

pliwie tzw. podatek zryczałtowany. Jest to nowe rozwiązanie wprowadzone do ustawy o podatku dochodowym od 1 stycznia 2021 r. Fakt, że nastąpiło to w czasie pandemii, jest raczej przypadkowy. Nie można jednak wykluczyć, że pandemia przyczyniła się do jego szybszego wprowadzenia. Nastąpiło to w drodze Ustawy nr 540/2020 Sb. Celem tych przepisów było zastąpienie wówczas obowiązującego podatku zryczałtowanego nowym systemem (Pelc, 2021), który ma być znacznie bardziej przyjazny dla podatników i ma zmniejszyć ich obciążenia administracyjne. Wprowadza jednorazową płatność ryczałtową obejmującą podatek dochodowy, ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w łącznej kwocie 5469 CZK miesięcznie za 2021 r. i 5994 CZK miesięcznie za 2022 r. Dokonując tej płatności, podatnik spełnia swoje wszelkie zobowiązania wobec wszelkich organów, bez konieczności składania deklaracji podatkowych ani powiązanych oświadczeń.

Oczywiście podatek zryczałtowany nie jest dostępny dla wszystkich, konieczne jest spełnienie kilku warunków. Podatnik, który chce z niego skorzystać, musi być podmiotem prowadzącym jednoosobową działalność gospodarczą i nie być płatnikiem VAT, partnerem spółki publicznej ani wspólnikiem spółki komandytowej, nie może być wszczęte przeciwko niemu postępowanie upadłościowe, jego dochód nie może przekraczać 1 000 000 CZK oraz nie może być zatrudniony, a także musi w wyznaczonym okresie (na początku roku) powiadomić administrację podatkową o chęci skorzystania z systemu zryczałtowanych stawek. Moim zdaniem jest to znaczne uproszczenie spraw administracyjnych dla przedsiębiorców, choć spełnienie wielu warunków nałożonych w tym przypadku na podatnika może być problematyczne. Oczywiście tej formy opodatkowania nie musi wybierać każda osoba, która spełnia te warunki, ale jest to ciekawe rozwiązanie.

Kolejnym udogodnieniem dla przedsiębiorców było stopniowe zawieszanie obowiązków związanych z prowadzeniem elektronicznej dokumentacji sprzedaży w okresie pandemii COVID-19, obecnie do 30 czerwca 2022 r. Elektroniczna dokumentacja sprzedaży polega na rejestracji wszystkich

dokonanych płatności w Centralnym Repozytorium administracji finansowej w celu zapobiegania uchylaniu się od płacenia podatków (Radvan i in., 2018, s. 179–180). Obowiązek prowadzenia elektronicznej dokumentacji sprzedaży jest stopniowo rozszerzany na coraz większą grupę podatników, jednak w czasie pandemii COVID-19 został on zawieszony i w ten sposób *de facto* odroczony (Radvan, Svobodová, 2021).

W wyniku uszczuplenia dochodów podatkowych gmin i powiatów jako jednostek samorządu nastąpiły również znaczące zmiany polegające na przesunięciach środków z budżetu państwa do budżetów gmin i powiatów, tak by nie doszło do paraliżu ich działalności. Od 1 stycznia 2021 r. na podstawie nowelizacji Ustawy w sprawie budżetowych ustaleń podatkowych, z późn. zm., gminy i powiaty otrzymały większy udział w zyskach z wybranych podatków.

Podsumowanie

Jak wynika z niniejszego tekstu, w prawie podatkowym w Republice Czeskiej dokonało się wiele zmian w okresie pandemii COVID-19 i nadal zachodzą kolejne. Choć początkowo mogło się wydawać, że wprowadzenie zmian, zwłaszcza w prawie podatkowym, będzie bardzo trudnym procesem, okazało się jednak inaczej. Władza wykonawcza w pełni wykorzystwała istniejące narzędzia przewidziane przez prawo i od razu rozpoczęła wdrażanie środków mających na celu ograniczenie skutków samej pandemii, przynajmniej na początku, poprzez wprowadzenie masowego zwolnienia z podatku. Jeśli chodzi o zmiany w przepisach podatkowych, sytuacja była nieco trudniejsza, gdyż należało przejść cały proces legislacyjny. Jednakże w tym przypadku pomógł fakt, że w sytuacji nadzwyczajnej możliwe było przyjęcie przepisów znacznie szybciej niż w stanie zwykłym. Zapano-

wała również niespotykana zgoda pomiędzy partiami rządzącymi a opozycją, która to wycofała się w cień i pozwoliła rządowi czeskiemu na opracowanie środków w parlamencie mających na celu ograniczenie skutków pandemii COVID-19.

W związku z tym do prawa podatkowego wprowadzono wiele zmian, które spowodowały, że dramatyczne skutki pandemii przestały mieć tak drastyczny wydźwięk. Ponadto większość z tych zmian miała charakter długoterminowy i w związku z tym będzie przynosić podatnikom korzyści nawet po tym, jak pandemia przeminie. Sama pandemia COVID-19 stała się również źródłem bezprecedensowej presji, by rozwijać elektroniczną administrację publiczną, w tym administrację podatkową. Korzyści płynące z przejścia na elektroniczną i cyfrową administrację publiczną zdecydowanie spotykają się z oceną pozytywną.

Mimo przytoczonych pozytywów trudno jednak oprzeć się wrażeniu, że u wielu ludzi po zmianach tych pozostanie niesmak. Mowa o wysokości długu Republiki Czeskiej, który przed wybuchem pandemii COVID-19 na przełomie 2019/2020 r. plasował się w czołówkach rankingów. Ostatecznie w 2019 r. zadłużenie publiczne wyniosło 30,3% PKB. Jednakże w 2020 r. zadłużenie zwiększyło się do 38,1% PKB, a w tym roku deficyt budżetu państwa i wskaźnik długu publicznego są nadal bardzo wysokie (Tyniewicki, Kozieł, 2021).

W związku z powyższym nasuwa się pytanie, czy w czasie pandemii nie należałoby wprowadzać środków mających mniejszy wpływ na budżet państwa, to znaczy takich, które z troski o budżet państwa, mogłyby nawet oznaczać, że podatnicy bardziej dotkliwie odczuliby skutki pandemii. Czas pokaże, jak długo sytuacja ta będzie nadal akceptowalna. Pewne jest natomiast, że w przyszłości nie unikniemy dalszych zmian w prawie podatkowym. Jednak w porównaniu z okresem pandemii obawiam się, że będą to zmiany, które znacznie dotkliwiej odbiją się na naszych portfelach.

Abstract

Taxes in the Czech Republic at the Time of COVID-19

The COVID-19 pandemic is a phrase that has accompanied us every step over the last two years. This is not an abstract concept, the effects of the measures introduced because of this disease limit us at every turn. One of the ways in which the legislature and the executive power could help the people of the Czech Republic during this period was to introduce relief and change through taxes. These tools were used to a large extent, and therefore, during the COVID-19 pandemic, tax law in the Czech Republic changed dynamically. This article deals with the issue of the impact of the COVID-19 pandemic on tax law in the Czech Republic. The aim of this article is to outline the changes that have taken place and will continue to take place in tax law in connection with the COVID-19 pandemic and to further evaluate these changes in terms of their effectiveness, efficiency, and necessity.

Keywords: tax law, the Czech Republic, COVID-19 pandemic, changes

JEL Classification: K34, H25, H71

Bibliografia

- Boháč, R. (2020). Compensation Bonus – Revenue or Expenditure of Public Budgets?, *Acta Universitatis Carolinae. Iuridica*, 3, s. 15–26.
- Dowgier, R. (2020). Inkaso podatków i opłat lokalnych w czasie pandemii COVID-19, *Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych*, 6, s. 6–8.
- Dowgier, R. (2021). Wsparcie dla przedsiębiorców w 2021 r. wprowadzane uchwałami rad gmin podejmowanymi na podstawie tzw. tarczy antykryzysowej, *Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych*, 3, s. 6–12.
- Etel, L. (2020). Czego zabrakło w ordynacji podatkowej w czasie pandemii?, *Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych*, 11, s. 15–22.
- Etel, L. (2021). Czy można bardziej skomplikować tryb udzielania przedsiębiorcom ulg w spłacie podatków w czasie pandemii?, *Przegląd Podatków Lokalnych i Finansów Samorządowych*, 1, s. 17–21.
- Hrabětová, D. (2016). *Zákon o evidenci tržeb: komentář*. Praga: Wolters Kluwer.
- Hrubá Smržová, P., Mrkývka, P. i in. (2020). *Finanční a daňové právo*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk.
- Karčíková, M. (2020). The Role of Tax Regulations in the Czech Republic in Relation to Entrepreneurs upon Declaration of State of Emergency after 12 March 2020. W: *Právo, Obchod, Ekonomika* (s. 138–152), J. Suchoža, J. Husár, R. Hučková (red.). Košice: Univerzita P. J. Šafárika v Košiciach.
- Koziel, M. (2017). New Rules of Budgetary Responsibility and their Impact on Public Finances. W: *Interacion of law and economics 2017: konference proceedings* (s. 125–137), I. Pařízková, E. Tomášková (red.). Brno: Univerzita Masaryka.
- Lichnovský, O. i in. (2021). *Daňový řád. Komentář*. Praga: C.H. Beck.
- Macková, A. (2009). *Zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů s komentářem včetně souvisejících zákonů a prováděcích předpisů*. Praga: Wolters Kluwer Česká republika.
- Pelc, V. (2021). *Daně z příjmů*. Praga: C.H. Beck.
- Radvan, M. i in. (2018). *Přímé daně a jejich správa v judikatuře*. Brno: Univerzita Masaryka.
- Radvan, M., Svobodová, T. (2021). Tax Law Reforms in (Dis)Connection with COVID-19, *Studia Iuridica Casoviensia*, 9, s. 69–84.
- Semerád, P., Radvan, M., Semerádová, L. (2021). Oszustwa podatkowe w branży usług noclegowych w trakcie pandemii COVID-19 w Republice Czeskiej, *Analizy i Studia CASP*, 11, s. 23–31.
- Tyniewicki, M., Koziel, M. (2021). Current Problems of Financial Law in Poland and in the Czech Republic Including Effects of the COVID-19 Pandemic, *Bialystok Legal Studies*, vol. 26, nr 4, s. 53–71.

Akty prawne

- Ustawa nr 338/1992 Sb. w sprawie podatku od nieruchomości, ze zm.
- Ustawa nr 586/1992 Sb. o podatkach dochodowych, ze zm.
- Ustawa nr 16/1993 Sb. o podatkach drogowych, ze zm.
- Ustawa nr 243/2000 Sb. w sprawie budżetowych ustaleń podatkowych, z późn. zm.
- Ustawa nr 353/2003 Sb. o podatkach akcyzowych, ze zm.
- Ustawa nr 235/2004 Sb. o podatku od wartości dodanej, z późn. zm.
- Ustawa nr 300/2008 Sb. o działaniach elektronicznych oraz autoryzowanej konwersji.
- Ustawa nr 280/2009 Sb., ordynacja podatkowa, ze zm.
- Ustawa nr 164/2013 Sb. o współpracy międzynarodowej w zakresie administracji podatkowej oraz o nowelizacji innych powiązanych ustaw, z późn. zm.
- Ustawa nr 23/2017 Sb. w sprawie zasad odpowiedzialności budżetowej, z późn. zm.
- Ustawa nr 134/2020 Sb. nowelizująca ustawę nr 592/1992 Sb. w sprawie powszechnych składek na ubezpieczenie zdrowotne, z późn. zm.
- Ustawa nr 136/2020 Sb. w sprawie niektórych modyfikacji w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne oraz składek na państwową politykę zatrudnienia

i ubezpieczenie emerytalne w związku z nadzwyczajnymi środkami zastosowanymi w czasie epidemii w 2020 r.

Ustawa nr 159/2020 Sb. w sprawie premii wyrównawczej w związku ze środkami kryzysowymi zastosowanym w następstwie epidemii koronawirusa SARS-CoV-2, z późn. zm.

Ustawa nr 191/2020 Sb. w sprawie niektórych środków mających na celu ograniczenie skutków epidemii koronawirusa SARS-CoV-2; osób uczestniczących w postępowaniach sądowych, ofiar, ofiar przestępstw oraz osób prawnych; a także ustawy o niewypłacalności i Kodeksu postępowania cywilnego.

Ustawa nr 283/2020 Sb. nowelizująca ustawę nr 280/2009 Sb., ordynacja podatkowa z późn. zm., oraz inne powiązane ustawy.

Ustawa nr 299/2020 Sb. nowelizująca niektóre przepisy podatkowe w związku z wystąpieniem epidemii koronawirusa SARS-CoV-2 oraz ustawę nr 159/2020 Sb. w sprawie premii wyrównawczej w związku z zastosowaniem środków kryzysowych w następstwie wystąpienia epidemii koronawirusa SARS-CoV-2, z późn. zm.

Ustawa nr 540/2020 Sb. nowelizująca ustawę 586/1992 Sb. w sprawie podatków dochodowych z późniejszymi zmianami oraz niektóre inne ustawy dotyczące podatków zryczałtowanych.

Ustawa nr 94/2021 Sb. w sprawie środków nadzwyczajnych stosowanych w związku z epidemią COVID-19 i w sprawie zmiany niektórych powiązanych ustaw.

Decyzje Ministra Finansów
opublikowane w *Finanční zpravodaj* (Biuletyn finansowy,
Ministerstwo Finansów,
ISSN 2464-5540)

Decyzja nr 4/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 4/2020.

Decyzja nr 6/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 5/2020.

Decyzja nr 8/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 6/2020.

Decyzja nr 10/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 7/2020.

Decyzja nr 13/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 9/2020.

Decyzja nr 31/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 22/2020.

Decyzja nr 34/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 25/2020.

Decyzja nr 48/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 35/2020.

Decyzja nr 52/2020, *Finanční zpravodaj*, nr 38/2020.

Decyzja nr 4/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 3/2021.

Decyzja nr 8/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 5/2021.

Decyzja nr 9/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 6/2021.

Decyzja nr 12/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 8/2021.

Decyzja nr 15/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 10/2021.

Decyzja nr 19/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 13/2021.

Decyzja nr 23/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 16/2021.

Decyzja nr 25/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 18/2021.

Decyzja nr 27/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 20/2021.

Decyzja nr 31/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 23/2021.

Decyzja nr 33/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 25/2021.

Decyzja nr 40/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 31/2021.

Decyzja nr 42/2021, *Finanční zpravodaj*, nr 33/2021.

Centrum Analiz i Studiów Podatkowych
Centre for Analyses and Studies of Taxation

· WYDAWCA ·

CENTRUM ANALIZ I STUDIÓW PODATKOWYCH SGH · Warszawa 02-554 · Al. Niepodległości 162
DOMINIK J. GAJEWSKI (redaktor naczelny) · GRZEGORZ GOŁĘBIEWSKI · ADAM OLCZYK (sekretarz redakcji)

· KONTAKT ·

analysesandstudies@sgh.waw.pl · analysesandstudies.sgh.waw.pl · casp.sgh.waw.pl